

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 11C/48/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118252576
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Sabadošová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:6118252576.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudkyňa JUDr. Tatiana Sabadošová v spore žalobkyne D. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. 3, XXX XX R., zastúpenej JUDr. Radovanom Bilým, advokátom so sídlom Kukorelliho 52, 066 XX Humenné, IČO: 40 119 203, proti žalovanej INGEMA s.r.o., so sídlom Hlivištia 23, 073 XX Hlivištia, IČO: 36 575 411, zastúpenej JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom so sídlom Plynárenská 1, XXX XX R., IČO: 35 557 192, o zaplatenie 1.758,48 € s prísl. takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi sumu 1.758,48 € do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. P r i z n á v a úspešnej žalobkyňi náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej v pomere 100%.
- III. Návrh žalovanej na prerušenie konania zo dňa 21.5.2019 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa pôvodne žalobou v upomínacom konaní domáhala voči žalovanému, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 1.758,48 € a nahradila jej trovy konania. Žalobu odvodnila tým, že na základe poverenia Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 16.10.2014 vykonávala JUDr. Eva Falisová, súdna exekútorka, exekúciu vymožením uplatnenej pohľadávky v prospech oprávneného: INGEMA s.r.o., Hlivištia 23 c/ povinným: 1. D. F., Q. 3, R., 2. P. F., Q. 3, R. a to na základe vykonateľného rozhodnutia OS R., sp.zn.: 10C/71/2012 zo dňa 15.11.2013 v spojení s uznesením, sp.zn.: 10C/71/2012 zo dňa 25.02.2014 a rozsudkom KS v Košiciach, sp.zn.: 5Co/205/2014 zo dňa 09.09.2014. Na základe rozhodnutia NS SR, sp.zn.: 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.03.2016 bol vyššie uvedený exekučný titul zrušený. S poukazom na uvedené, na základe uznesenia OS R. zo dňa 09.01.2017, sp.zn.: 10Er/694/2014, exekučné konanie vedené súdnou exekútorkou Evou Falisovou /EX 86/2014/ bolo zastavené v zmysle § 57 ods. 1, písm. b/ Ex. poriadku, keďže exekučný titul bol zrušený. Ako dôkaz pripojila uznesenie OS R. zo dňa 09.01.2017, sp.zn.: 10Er/694/2014. Ďalej uviedla, že v rámci exekučného konania vedeného JUDr. Evou Falisovou, súdnou exekútorkou, bola od žalobkyne ako povinnej v 1. rade vymožená celková finančná čiastka vo výške 1.758,48€. Ako dôkaz pripojila vyúčtovanie exekučného konania a výpisy z účtu OTP banka a.s. a VÚB, a.s. Poukazujúc na ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že toto exekučné konanie bolo zastavené a teda neexistuje exekučný titul a žalovaná sa takto bezdôvodne obohatila a je teda povinná vrátiť všetko, čo bolo v jej prospech vymožené v označenom exekučnom konaní navrhla, aby súd vyhovel žalobe. V upomínacom konaní súd vydal platobný rozkaz proti ktorému žalovaná podala v zákonnej lehote odpor, ktorý odvodnila tým, že jej nikdy zo strany žalobkyne nebola uhradená suma, ktorá je predmetom žaloby, o čom svedčia aj výpisy z účtov, ktoré pripojila žalobkyňa, z ktorých vyplýva, že táto suma nebola uhradená na jej účet, ale na účet súdnej exekútorky JUDr. Evy Falisovej a preto namietala, že nie je

pasívne legitimovaná v tomto spore a že som nárok si musí uplatniť žalobkyňa voči súdnej exekútorke a nie voči nej a preto navrhla, aby súd žalobu voči nej zamietol.

2. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odporu uviedla, že námietka nedostatku pasívnej legitimácie žalovanej nemá právny základ. Poukázala na to, že exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu ustanovenom Exekučným poriadkom a súvisiacich predpisov. Právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania sa nemôže považovať za súkromnoprávny vzťah a preto ani nie je možné, aby na strane súdneho exekútora mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v zmysle ust. § 451 Obč. zákonníka. Exekútor pri výkone svojej činnosti nútene vykonáva exekučný titul v prospech oprávneného. Ak exekútor vymôže určité plnenie od povinného, okamihom jeho úhrady exekútorovi má takáto úhrada z hľadiska hmotného práva obdobné účinky ako keby bolo plnené priamo oprávnenému. V prípade, ak dôjde k zrušeniu exekučného titulu /plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol - § 451 ods. 2 Obč. zákonníka/, oprávnený sa v súlade s ust. § 451 a nasl. Obč. zákonníka bezdôvodne obohatil, keďže ide o súkromnoprávny vzťah medzi nimi a to bez ohľadu na to, že vymoženie plnenia zabezpečil exekútor pri prenesenom výkone verejnej moci. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej, že jej vymožené finančné prostriedky exekútorom neboli vyplatené a pod., tieto nemajú žiadny súvis s touto vecou a ide o osobitný vzťah medzi oprávneným a exekútorom, nezávislým od súkromného vzťahu medzi oprávneným a povinným a je ich vecou, ako sa vzájomne vyporiadajú. Uviedla, že z týchto dôvodov považuje odpor žalovanej za nedôvodný a navrhla, aby súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel a zároveň, aby sa v konaní pokračovalo voči žalovanej na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

3. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu ako príslušnému súdu na prejednanie. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vec prejednal.

4. Žalovaná okrem vyššie uvedenej obrany ešte poukázala na závery rozhodnutia NS SR sp.zn. 5 MCdo 17/2009 podľa ktorého nemôže dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, až kým súd opätovne nerozhodne a nevydá rozhodnutie o uplatnenom nároku, keďže prebieha na tunajšom súde konanie pod sp.zn. 10C 207/2016, v ktorej veci bolo rozsudkom zo dňa 11.6.2018 rozhodnuté tak, že bola žalobkyňa a P. F. zaviazaní na zaplatenie sumy 16.261,65 € aj s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a jedná sa o exekučný titul na základe ktorého sa viedla sporná exekúcia voči žalobkyňi, ktorý exekučný titul však bol zrušený NS SR, pričom medzitým bola sporná suma v exekúcii už vymožená. Žalovaná považuje túto žalobu za predčasne podanú s poukazom na to, že tento nárok je potrebné si uplatniť podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako náhradu škody vo vzťahu k štátu za nesprávny úradný postup, pretože exekútorke si zrejme tieto trovy započítala. Žalobkyňa k tomu namietala, že pokiaľ ide o jej obranu, tak ona je toho názoru, že v tomto prípade sa jedná o súkromnoprávny vzťah medzi účastníkom exekučného konania a oprávneným a preto to nie je možné si uplatniť tak, ako to tvrdí žalovaná, poukazujúc na ust. § 46 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého všetky vymáhané sumy, sú vymáhané vo vzťahu k oprávnenému. Namietala aj tvrdenie žalovanej, že by si mala žalobkyňa vymáhať tieto trovy od exekútorke a považujúc ho za nesprávne, pretože exekútorke žiaden právny predpis neporušila. Uviedla, že nárok si uplatnila z toho dôvodu, že plynú premičacie lehoty vediac, že konanie, v ktorom bol vydaný exekučný titul nie je právoplatne skončené a prebieha odvolacie konanie.

5. Žalovaná k vyjadreniu žalobkyne týkajúceho sa jej návrhu na prerušenie konania uviedla, že aj naďalej trvá na návrhu na prerušenie konania zo dňa 21.5.2019 a považuje ho v celom rozsahu za dôvodný. Uviedla, že má za to, že tvrdenia žalobkyne v jej vyjadrení zo dňa 30.5.2019 sú vzhľadom na ňou uvádzané skutočnosti a právnu argumentáciu v návrhu na prerušenie konania, právne irelevantné. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení nijako nevyvracia ich tvrdenia, že v prípade ak NS SR vyhovie ich dovolaniu, nebude možné vydať bezdôvodné obohatenie, nakoľko konanie vo veci samej nebude znova právoplatne rozhodnuté. Preto má za to, že je potrebné toto súdne konanie v tomto štádiu konania prerušiť tak, ako to podrobne opísala v návrhu na prerušenie konania a teda preukázala podmienky na prerušenie konania podľa § 164 CSP a argumenty žalobkyne považuje za nedôvodné.

6. Súd z predložených listinných dôkazov stranami sporu a z obsahu pripojených spisov zistil tento skutkový stav:

7. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10Er 694/2014 vyplýva, že na tunajšom súde sa vedie exekučné konanie za účasti oprávneného - žalovanej proti povinným v 1.rade žalobkyne a

v 2. rade P.ovi F.vi a to na základe exekučného titulu - rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 15.11.2013 č.k. 10C 71/2012-193 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co 205/2014-258 zo dňa 9.9.2014 a to na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 16.960,35 € s prísl. a trov exekúcie. Na základe toho bolo súdom vydané poverenie na vykonanie tejto exekúcie s tým, že vykonaním exekúcie bola poverená súdna exekútorka JUDr. Eva Falisová. Ďalej bolo zistené, že uznesením tunajšieho súdu č.k. 10Er 694/2014-41 zo dňa 9.1.2017 bola táto exekúcia zastavená a súdnemu exekútorovi neboli priznané trovy exekúcie a oprávnenému bola uložená povinnosť uhradiť právnenému zástupcovi žalobkyne trovy právneho zastúpenia. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8.5.2018. Zároveň bolo vrátené poverenie súdnou exekútkou vo veci.

8. Z listinných dôkazov pripojených žalobkyňou bolo preukázané, že bolo vyúčtované exekútkou JUDr. Evou Falisovou vyhotovené vyúčtovanie toho exekučného konania s tým, že od žalobkyne bola prijatá platba 13.11.2014 vo výške 709,50 € a 21.4.2015 suma 1.048,98 €, ktoré platby boli zaúčtované v celovej sume 1.758,48 €. Z výpisu z účtu č. 1 vyhotoveného OTP bankou Slovensko, a.s. s názvom účtu D. F. ADRI č.ú. XXXXXXXX/XXXX vyplýva, že došlo k bezhotovostnému výberu z tohto účtu v sume 1.048,98 €. Z výpisu z účtu VÚB banka zo dňa 31.12.2014 na meno žalobkyne vyplýva, že dňa 22.10.2014 bola poukázaná platba v sume 428,02 € JUDr. Eve Falisovej (účel platby Ex 86/14) a 6.11.2014 suma 281,48 € tiež JUDr. Eve Falisovej (účel platby Ex 86/14).

9. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

10. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

12. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

13. V spore nebola sporná skutočnosť, že suma, ktorá je premetom sporu bola vymožená exekútkou v označenom exekučnom konaní a že túto uhradila žalobkyňa tak, ako to tvrdí. Sporné medzi stranami bolo jednak to, že žalovaná tvrdila, že nie je pasívne vecne legitimovaná v tomto spore z vyššie uvedených dôvodov ako aj to, že žaloba bola predčasne podaná z vyššie uvedených dôvodov žalovanou.

14. O plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Neexistencia právneho dôvodu od začiatku znamená, že vôbec nenastala právna skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého by bola povinnosť a zároveň právo na poskytnuté plnenie. V tomto prípade došlo potom čo uhradila žalobkyňa spornú sumu z titulu plnenia na základe exekučného titulu - vyššie označeného rozsudku tunajšieho súdu k zastaveniu exekučného konania z dôvodu, že exekučný titul bol zrušený. Následne teda došlo k bezdôvodnému obohateniu sa žalovanej ako oprávnenej v exekučnom konaní a preto je žaloba voči nej dôvodná a sú jej vyhovel a uložil jej povinnosť žalovanú sumu žalobkyne uhradiť.

15. K obrane žalovanej že nie je pasívne vecne legitimovaná v tomto spore súd poukazuje na to, že z definície právneho postavenia súdneho exekútora podanej priamo Exekučným poriadkom vyplýva, že exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu. Právne postavenie exekútora je ustanovené tak, že v rámci delby verejnej (štátnej) moci sa exekútor podieľa na realizácii základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na súdneho exekútora vykonávajúceho exekučnú činnosť treba v zmysle uvedeného hľadieť ako na orgán, ktorému je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu ustanovenom zákonom, a to Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom. Ustanovenie § 5 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. septembra 2005 (kedy nadobudla účinnosť jeho novela vykonaná zákonom č. 341/2005 Z. z.) výslovne uvádza, že vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci. Právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania sa nemôže považovať za súkromnoprávny vzťah a preto ani nie je možné, aby na strane súdneho exekútora mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu

v zmysle ust. § 451 Obč. zákonníka. Exekútor pri výkone svojej činnosti nútene vykonáva exekučný titul v prospech oprávneného. Ak exekútor vymôže určité plnenie od povinného, okamihom jeho úhrady exekútorovi má takáto úhrada z hľadiska hmotného práva obdobné účinky ako keby bolo plnené priamo oprávnenému. V prípade, ak dôjde k zrušeniu exekučného titulu /plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol - § 451 ods. 2 Obč. zákonníka/, oprávnený sa v súlade s ust. § 451 a nasl. Obč. zákonníka bezdôvodne obohatil, keďže ide o súkromnoprávny vzťah medzi nimi a to bez ohľadu na to, že vymoženie plnenia zabezpečil exekútor pri prenesenom výkone verejnej moci. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej, že jej vymožené finančné prostriedky exekútorom neboli vyplatené tieto nemajú žiadny právny význam pre tento spor a ide o osobitný vzťah medzi oprávneným - žalovanou a exekútorom, nezávislým od súkromného vzťahu medzi oprávneným a povinným a je ich vecou, ako sa vzájomne vyporiadajú.

16. V danom prípade išlo o verejnoprávny vzťah sledujúci zabezpečenie funkcií štátu, v rámci ktorého účastníci nemali autonómne a rovnoprávne postavenie, charakteristické pre právne vzťahy založené na súkromnom práve. Tento právny vzťah sa vyznačoval tým, že jeden účastník vzťahu (súdny exekútor) vystupoval voči druhému účastníkovi (oprávnenému) ako nositeľ verejnej zvrchovanej moci a bol oprávnený druhému subjektu jednostranne zakladať práva alebo povinnosti (v tejto súvislosti viď napr. ustanovenie § 197 ods. 2 v spojení s § 31 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorých exekútor môže požadovať od oprávneného primeraný preddavok na odmenu a na náhradu hotových výdavkov a môže odmietnuť vykonať požadovaný právny úkon, ak žiadateľ nezloží primeraný preddavok a ak v lehote určenej exekútorom oprávnený nezloží preddavok, na návrh exekútora môže súd exekúciu zastaviť). Právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania s týmito znakmi nemôže byť považovaný za súkromnoprávny vzťah.

17. Vzhľadom na povahu vzťahu vznikajúceho medzi oprávneným ako účastníkom exekučného konania a súdnym exekútorom vykonávajúcim exekučnú činnosť nemôže dôjsť na strane súdneho exekútora k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 OZ tým, že súdny exekútor po zastavení exekučného konania oprávnenému nevyúčtoval, ani nevrátil preddavky na odmenu a náhradu jeho hotových výdavkov, ktoré oprávnený zaplatil, hoci ho žalobca na ich vrátenie vyzval.

18. Dovolací súd považuje za potrebné zopakovať, že žalobca je povinný žalobou uplatnený nárok (iba) skutkovo vymedziť. Právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je úlohou súdu („iura novit curia“). Pokiaľ súd rozhoduje o nároku na plnenie na základe skutkových okolností, so zreteľom na povahu ktorých alebo spôsob opísania ktorých prichádza do úvahy možnosť podriadenia žalobou uplatneného nároku pod inú hmotnoprávnu normu, než je uvedená v žalobe, musí vec právne posúdiť podľa zodpovedajúcej normy bez ohľadu na to, či je v žalobe uvedený (alebo správne uvedený) právny dôvod požadovaného plnenia.

19. Žalovaná podaním zo dňa 21.5.2019 navrhla, aby súd prerušil toto konanie až do rozhodnutia NS SR, keďže bolo podané dovolanie vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 10C 207/2016, kde stranami sporu sú ako žalobca žalovaná a žalovanou žalobkyňa a spol. a predmetom sporu je zaplatenie sumy 16.960,35 € s prísl. Tento návrh odôvodnila tým, že na tunajšom súde sa vedie označené konanie, v ktorom bolo voči vyššie označenému rozsudku zo dňa 11.6.2018 podané žalovanou (žalobkyňou v označenu spore) odvolanie, o ktorom odvolaní KS KE rozhodol rozsudok zo dňa 22.1.2019 sp.zn. 3Co 348/2018 tak, že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a to vo vyhovujúcom výroku, ktorým bola zaviazaná žalobkyňa na zaplatenie žalovanej sumy tak, že žalobu zamietol aj v tejto časti a v prevyšujúcej časti bol rozsudok potvrdený. Žalovaná však podala voči tomuto rozsudku dovolanie zo dňa 11.4.2019 podľa § 420 písm. f) CSP na súde prvej inštancie. Vzhľadom na túto skutočnosť navrhla, aby súd podľa § 164 CSP prerušil toto konanie z dôvodu, že podľa jej názoru sa rozhodnutím NS SR o podanom dovolaní vo veci sp.zn. 10C 207/2016 vyrieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie v tomto spore a zároveň v prípade, že bude vyhovené jej dovolaniu, tak vznikne v tomto spore procesný stav, ktorý existoval pred vydaním právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.1.2019. Poukázala na právny názor vyslovený v uznesení NS SR sp.zn. 5MCdo 17/2009 zo dňa 23.11.2010 o podanom dovolaní: „...v takomto prípade nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení až dotedy, kým súd opätovne nevydá rozhodnutie o uplatnenom nároku.“ Uviedla, že teda podľa jej názoru pokiaľ nie je opätovne právoplatne skončené konanie, ktoré bolo zrušené, nemožno za takého stavu vyhovieť tejto žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa prijalo titulom zrušenia exekučného titulu a takúto žalobu je potrebné zamietnuť ako predčasne podanú t.z., že ak by NS SR na základe ňou podaného dovolania zrušil rozhodnutie KS KE zo dňa 22.1.2019 sp.zn. 3Co 348/2018, tak by nastal stav, ktorý

by znamenal dôvod na zamietnutie tejto žaloby ako predčasne podanej vychádzajúc z tejto judikatúry NS SR.

20. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k návrhu na prerušenie konania uviedla, že žalovaná sa domáha prerušenia konania s poukazom na ust. § 164 CSP. Uvádzané procesné ustanovenie rieši tzv. predbežnú /prejudiciálnu/ otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v danej veci a ktorá môže byť predmetom iného samostatného konania. Pre naplnenie materiálneho predpokladu aplikácie ust. § 164 CSP sa nevyhnutne vyžaduje existencia prejudiciálnej otázky, ktorú je potrebné vyriešiť, aby súd mohol ďalej konať a rozhodovať. Ak teda takáto otázka pri rozhodovaní súdu neexistuje, logickým záverom je, že súd ani nemôže aplikovať spomínané procesné ustanovenie. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila voči žalovanej zaplataenie čiastky vo výške 1.758,48 € a to z dôvodu, že táto bola od nej vymožená v rámci exekučného konania a na základe exekučného titulu, ktorý bol následne zrušený a exekučné konanie bolo zastavané /bližšie skutočnosti uvedené v podanej žalobe/. Žalovaná v podanom návrhu na prerušenie konania s poukazom na uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp.zn.: 5 Mcdo 17/2009 uvádza, že o bezdôvodnom obohatení možno hovoriť až dotedy, kým súd opätovne nevydá rozhodnutie o uplatnenom nároku. Rozsudkom odvolacieho súdu, t.j. KS Košice zo dňa 22.01.2019, sp.zn.: 3Co/348/2018 bola žaloba podaná žalobcom /v tomto konaní žalovanou/ zamietnutá. Súdne konanie vo veci žalobcu: INGEMA s..r.o. c/a žalovaným : 1. D. F. a spol. o zaplataenie 16.960,35€ s prísl. tak bolo právoplatne skončené. Z uvedeného teda vyplýva, že o nároku žalobcu / v tomto konaní žalovanej/ proti žalovanej v 1. rade / v tomto konaní žalobkyni/ na zaplataenie 16.960,35€ s prísl. bolo opätovne právoplatne rozhodnuté s tým, že uplatnený nárok nie je dôvodný. Predmetné súdne konanie tak bolo právoplatne ukončené. Z dôvodov uvedených v predchádzajúcom odseku, neexistuje tu žiadna prejudiciálna otázka, ktorá má význam pre toto konanie a ktorej vedomosť by bola pre konajúci súd nevyhnutná, aby mohol ďalej konať. Skutočnosť, že žalovaná podala proti vyššie uvádzanému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie /kde je diskutabilná jeho prípustnosť a dôvodnosť/, nič nemení na skutočnosti, že hore uvádzané konanie /vedené na OS R. pod sp.zn.: 10C/207/2016 a na KS v Košiciach pod sp.zn.: 3Co/348/2018/ je právoplatne skončené a neexistuje tu žiadna prekážka, ktorá by bránila súdu prvej inštancie, aby vo veci ďalej konal a rozhodoval. Súd prvej inštancie je tak povinný rešpektovať rozhodnutie iného súdu o otázke, ktorá by mohla mať vplyv na jeho meritórne rozhodnutie. Vzhľadom na to, že zo strany žalovanej tu neboli preukázané materiálne podmienky pre prerušenie konania v zmysle ust. § 164 CSP navrhla, aby podaný návrh na prerušenie konania zo dňa 21.05.2019 bol zamietnutý ako nedôvodný.

21. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

22. Súd návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný stotožňujúc sa s právnym názorom žalobkyne, že pre naplnenie materiálneho predpokladu aplikácie ust. § 164 CSP sa nevyhnutne vyžaduje existencia prejudiciálnej otázky, ktorú je potrebné vyriešiť, aby súd mohol ďalej konať a rozhodovať a teda ak takáto otázka pri rozhodovaní súdu neexistuje tak je logickým záverom, že súd ani nemôže aplikovať spomínané procesné ustanovenie. Ako uviedla žalobkyňa súdne konanie vo veci žalobcu: INGEMA s..r.o. c/a žalovaným : 1. D. F. a spol. o zaplataenie 16.960,35€ s prísl. tak bolo právoplatne skončené čo znamená, že o nároku žalobcu (v tomto konaní žalovanej) proti žalovanej v 1. rade - žalobkyni o zaplataenie 16.960,35€ s prísl. bolo opätovne právoplatne rozhodnuté s tým, že uplatnený nárok nie je dôvodný a teda toto súdne konanie tak bolo právoplatne ukončené. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila voči žalovanej zaplataenie čiastky vo výške 1.758,48 € a to z dôvodu, že táto bola od nej vymožená v rámci exekučného konania a na základe exekučného titulu, ktorý bol následne zrušený a exekučné konanie bolo zastavané. Z uvedených dôvodov neexistuje žiadna prejudiciálna otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu v tomto spore.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej v pomere 100%, keďže žalobkyňa mala v spore plný úspech. Po právoplatnosti tohto rozsudku o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 256 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 (pätnástich) dní od jeho doručenia na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní musí byť uvedené, a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis a uvedenie spisovej značky konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§§ 371, 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - Exekučný poriadok (§ 220 ods. 1 CSP).